

Hr Erlander och Morgon-Tidningen

Under veckan före valet bestod det främsta regeringsorganets propaganda till största delen av beskyllningar, som från början framstod som orimliga, som strax efter framförandet bevisades vara sanningslösa, men som först dagen före valet avskrevs — sedan till och med den notoriskt ovederhäftiga person på vilken man stött sig erkänt att han ljugit. Morgon-Tidningen blev härutinnan tongivande för så gott som hela den socialdemokratiska pressen. Det gick så långt att en rad tidningar uppsköt publiceringen av berättelsen om hr Molanders avslöjande till efter valdagen.

Umgänget med sanningen har inte blivit intimare efter valet. Att den stora vallögnen till en viss grad lyckades — vilket torde stå utom tvivel, eftersom den var brukbar i veckor, medan dess avslöjande blott krävde en notis i ett nummer — eggade till fortsättning. Den mest motbjudande av lögnerna under veckan efter valet gäller det åtal som hr Bergvall väckt som han sedan klarhet vunnit i saken tog tillbaka. Morgon-Tidningen skrev efter åta-

lets inställande att detsamma avsett själva påståendet att folkpartiet mottagit ett fantastiskt belopp till sin valrörelse. Åtalet vore därför, sades det, ohållbart, ty det låg ju intet skamligt i att motta pengar. Ren osanning, åtalet gällde de emot hr Bergvall riktade anklagelserna för att ha lämnat falska uppgifter. Det påstås rent av att hr Bergvalls återkallande av åtalet måste ha berott på att han ansett sin position undergrävd. Också ren osanning, hr Bergvall förklarade uttryckligen att han inställt aktionen därför att saken klarlagts och Morgon-Tidningen bett om ursäkt. Till denna osanning knyter tidningen i detta fall tarvligheten att ännu en gång söka smutsa ned en generös motståndare i skydd av dennes generositet.

Morgon-Tidningen kan emellertid åberopa sig på en auktoritet inom partiet — statsministern. Dennes konto sedan dagen före valet uppvisar minst tre uppenbara osanningar. I sitt tal inför partistyrelsen efter valet förklarade hr Erlander att han icke kunde tänka på en regeringssamverkan med folkpar-

tiet, eftersom dess ledare, hr Ohlin, förklarar en sådan samverkan otänkbar. I det tal av hr Ohlin som här åsyftades krävde denne tvärtom samverkan mellan alla demokratiska partier — vad han vände sig mot var en samverkan mellan endast socialdemokrati och folkparti.

Dagens Nyheter har hedrats med två osanningar under den angivna tiden. Efter Molander-affärens avslöjande skröt hr Erlander med det egna partiets hederlighet — att man gått med på en utredning av den egna lögntrafiken blev ett bevis på hederlighet, medan inte ett ord sades om själva lögntrafiken. När Dagens Nyheter för två år sedan angripit hr Myrdal för en rad otillåtliga aktioner i samband med ryska avtalet hade tidningen däremot "läst in bevisen i ett hemligt arkiv". Klar osanning, Dagens Nyheter, som på grund av löften till sina sagesmän inte kunde offentliggöra deras meddelanden, begärde tvärtom att få dem granskade i riksdagens utrikesutskott, som hade ärendet om hand och ansågs vara det enda organ som kunde komma i fråga. Vidare anklagade Morgon-Tidningen å statsministerns vägnar Dagens Nyheter för att vägra publicering av en i augusti förd polemik, trots att medgivande lämnats och återkallats först sedan statsministern i strid mot uttryckligt angivna villkor infört ett förolämpande förord i den tilltänkta broschyren.

Den sist nämnda episoden är ett exempel på samarbetet mellan hr Erlander och Morgon-Tidningen vid spridningen av osanna uppgifter. Ett annat är påståendet, fortfarande upprepat i Morgon-Tidningen, att hr Erlander skulle ha tagit initiativet till utredning i Molander-affären. Detta initiativ togs i själva verket av hr Ohlin vid samtal med partisekreteraren Sven Andersson. Dessförinnan lät statsministern lugnt förtalet fortgå.

I det föregående har blott nämnts ostridiga osanningar, lögnen av den enkla art om vilken tvekan inte kan finnas. Att statsministern beskyllt sina motståndare för att önska arbetslöshet eller att Morgon-Tidningen sagt dem önska öppna fältet för "spekulanter och jobbare", det är saker som förbigåtts därför att man här kan tänka sig förefintligheten av god tro. Vad som berörts är tillräckligt för att visa vart hr Erlander och Morgon-Tidningen fört propagandan i vårt största politiska parti — under ständigt tal om egen oförvitlighet och ständig klagan över motståndarnas kritik.